

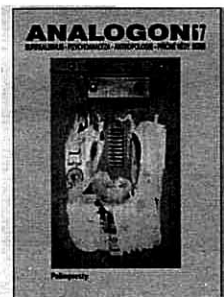
přes rameno

Ten stejný sen

Nedávno se mi zdál sen o hlubokém lese. Byl plný zkoušek, pohádkových bytostí a příšer, kterým jsem musel čelit, abych obstál. A celé to začalo tím, že jsem se probudil ze sna, protože jsem všemu tomu chtěl čelit „bdělý“. Les — ten původní, žádná příměstská skládka nebo zamočený remízek — je místo tajemství a zasvěcení. Právě tento les tematizuje šedesáté šesté číslo *Analogonu*.

V houští textů najdeme autory, které bychom zde tak úplně nečekali: Maxe Ernsta nebo Larse von Triera, toho s poznámkami k *Antikristu*. Na hlavě tu samozřejmě stojí surrealisté, imitující nohama větve stromů: básníci André Breton, Benjamin Péret. A po pěšinkách procházejí také staří známí, kteří v lese chybět nemohou: Henry David Thoreau nebo Karel Klostermann. Je z čeho vybírat.

„Vzduch byl nehybný, bezoblačné nebe mělo chladně sinou barvu. Celý Les stál tiše v pozoru. Věděl velmi dobře, že přišla. [...] Její nohy tiše kráčely po mechu a po trávě mýtin, duby a buky v řadách ustupovaly stranou a za jejími zády se vracely na svá místa,“ píše Algernon Henry Blackwood. Zdá se, že se mu zdál ten stejný sen.

Analogon 67

Sdružení Analogonu 2012, 135 s.

Je možné, že se neudržíte smíchy při čtení revue *Analogon* věnované fenoménu palimpsestů: tak jsou nazývány záznamy překrývající místo záznamů předešlých a odstraněných. Osobně jsem se smíchy neudržel a je to jistě dobře — pro smích osvobozující (viz fotky a scénáře z Večeří *Analogonu* po divadlech vlastí českých a moravských), resp. smích rozpoutávající gordické uzly myslí, kde by jiný už dávno sáhl po železe k rozetnutí. V rybářství se takovým uzlům na vlasce říká „pavouk“ — při smekání spirál vznikne soustava zdánlivě nerozplétitelné motanice a toliko trpělivé rozplétání smyček dovede k rozpletení. Každý „pavouk“ udice je jedinečný — a stojí za to jej rozplést, sice rybolov skončil, než začal. Palimpsesty se týkají obvykle papýrů aneb pergamenů z kůže. Původní texty lze číst ve speciálně modifikovaném světle archeologů a kriminalistů tam, kde by našinec užil cár kozinky leda k hygieně — tak zřejmě, že mají přírodní materiály své opodstatnění. Z hledisek patafyzických došlo k ozřejmění hledisek genitálních, přičemž kritérium anální má již své nezastupitelné místo ve fylogenezi rodu *Homo*; lišejníky i střevní bakterie mají zkušenost jinou; hle, jak se kategorie snoubí! Kolik je v dějinách tuzemského státu palimpsestů? Čin, aneb slovo jaksepatří ošoustané, na srdce pravdy rána! Zkusíme to přežít.

Vít Kremlíčka